

1. Pa-ma-tuj, člo-vě - če, proč tě Pán Bůh stvo - řil
a nad stvoře - ní vše proč tě tak po - vý - šil -
pro - to, a - bys je - mu slou - žil.

2. Bůh tvůj učinil tě k podobnosti svému, /
přijal tě za dítě; tys však Otci svému / nechtěl sloužiti
věrnému.
3. On tě byl do ráje postavil krásného, / v němž jsi, rozum
maje, ctít měl Otce svého, / ale ty ses spustil jeho.
4. Utrácíš svá léta, svévolně jen hřešíš / a rozkoší světa
bídnou duši těšíš, / zlého života nelepšíš.
5. Pravdě jsi odporný, pneš se nad jiného, / s bližním jsi
nesvorný, milovník jsa zlého, / pyšný, nemaje nic svého.
6. Krátký věk na světě, léta tvá pomínou, / jako rosa v létě
tvé útěchy zhynou. / Kéž bys dal se cestou jinou.
7. Pokoř se v tichosti, volej k Bohu svému / a žádej milosti
sobě nehodnému, / Kristu důvěřuj samému!
8. Otče milostivý, pro smrt Syna svého / slyš hlas můj
truchlivý a mne nehodného / přijmi na milost pro něho.
9. Útočiště sobě nekladu jiného / kromě tebe, Bože, věře
v tě samého. / Protož potěš mne smutného!
10. Duši svou poroučím já tobě samému, / na milost se
spouštím Pánu Bohu svému. / Buď mi milostiv hříšnému!

T: Kancionál český, 1559 / Nová kniha zpěvů křesťanských, 1796 /
Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

M: *Auroram lucis* / Graduál Martina Bakaláře
z Vyskytné, 1512 / Kancionál český, 1863